

som var Folketingets nrværende Formand, sagde Grunden, hvorfor man var havnet i denne Affattelse. Naar Stillingen var en saadan, maatte jeg formode, at der ikke var Grund til at komme med et Ændringsforslag om en ny Affattelse, ja, at der maaske endogsaa var Fare ved at komme med det, idet det stod mig klart, at om dette Lovforslag skulde gennemføres, maatte det ske ved en Overenskomst mellem de forskellige Anskuelser, som ere til Stede baade i Folketinget og i Landstinget og mellem Folketing og Landsting. Jeg har haft Lyst til at paavise, at dette er en Grund til, at jeg ikke har taget dette Punkt op til en forandret Affattelse. Jeg er nemlig nærmest selv enig med det ærede 2det kongevalgte Medlem om Realiteten, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han paa dette Punkt vil resignere lige saavel som jeg, for at vi kunne faa Hovedresultatet frem, og jeg tror ogsaa, at i det praktiske Liv vil den Ulempe, som heraf kan flyde, vise sig at være meget lille.

Oct. Hansen: Det forekommer mig, at de Tvivlmaal med Hensyn til Forstaaelsen af forskellige Punkter i Lovudkastet, som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) fremdrog, ere, som han ogsaa selv fandt, uberettigede, men jeg synes endogsaa, at de vare saa uberettigede, at de ikke kunde volde nogen videre Vanskelighed. Derimod tror jeg nok i det hele taget, at der med Hensyn til Lovforslagets Affattelse, især med Hensyn til Affattelsen af dets første Kapitel, kan opstaa temmelig vanskelige Tvivlsspørgsmaal, og naar jeg for mit Vedkommende ikke har bragt i Forslag enten Ændringer til 2den Behandling eller om, at Lovforslaget skulde gaa i Udvalg, saa har jeg været ledet af de samme Betragtninger, som den ærede Minister, nemlig at vi nu endelig en Gang skulde se at komme saa vidt med denne vigtige Lov, som har min fulde Sympati, at vi ikke skulle sætte den paa Spil ved at gaa ind i Detailler, men søge at klare de Tvivlmaal, som kunne være der. Der maa man holde sig til det gamle, at det maa Domstolene se at finde ud af; eller man kan maaske udtrykke det saaledes, at Domstolene skulle udfinde Lovgiverens Tanke. Det er meget muligt, at Lovgiveren ikke har haft nogen Tanke paa adskillige af disse Punkter, men det er noget sædvanligt, og det maa Domstolene se at finde ud af. Og jeg tror ikke, at de Opgaver, som stilles Domstolene her, ere værre end i saa mange andre Tilfælde. Jeg tror

altsaa, at vi nok kunne være bekendte at lade denne Lov gaa fra os; jeg tager blot en Reservation om, at jeg nok tror, at det høje Ting, hvis det atter havde sendt denne Lov i Udvalg, vilde have kunnet faa adskillige Paragraffer klarere og bedre affattede, end de ere.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—17 (se Tillæg C., Sp. 15—26)
vedtoges uden formelig Afstemning.

Ændringsforslag til § 18 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* (se ovenfor),

§ 18 (se Tillæg C., Sp. 25—28), saaledes ændret, og §§ 19—39 (se Tillæg C., Sp. 27—36)

vedtoges uden formelig Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges ligeledes uden formelig Afstemning.

Man foretog derefter:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Statstidende.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 41—42).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Dette Forslag til Lov om en Statstidende er i det andet Ting indbragt ved privat Initiativ og der enstemmig vedtaget. I sidste Samling blev det samme Forslag ogsaa fremsat i Folketinget og kom i dette høje Ting til 1ste Behandling i Slutningen af Samlingen. Det her nedsatte Udvalg afgav faa Dage efter sin Betænkning, i hvilken hele Udvalget i Princippet tiltraadte Lovforslaget og indstillede det til Vedtagelse med nogle enkelte Ændringer. Forslaget er saaledes vel bekendt af dette høje Ting og enstemmig tiltraadt af et Udvalg, og jeg skal derfor ikke allerede nu komme ind paa dets Indhold.

Goos: Ja, det vil jo være i det høje Tings Erindring, at et Lovforslag lige-